

Кани се село да бѣга.

Бавно

218.

Кани се село да бѣга
Отъ турци, отъ яничари.
Тодоръ Петкани думаше:
— „Я кажи, либе, на ваштѣ
Вѣвъ едно село да идемъ.“
Тодоровъ баща отиде
Въ голѣмо село Борованъ
Петканинъ баща отиде
Въ голѣмо село Кремена.
Стоянъ си стадо пасѣше,
Съсъ тънка свирка свирѣше,
Свирката вѣтре говори:
— „Месечинко ле, денинко,
Като ми грѣшѣ по бѣлѣ свѣтъ,
Грѣшѣ ли въ село Кремена?
Виждашъ ли либе Петкана,
Ходи ли, както ходѣше,
Пѣе ли, както пѣеше,
Споменва ли ме въ пѣснитѣ?“
Месечко дума Тодору:
— „Грѣя си въ село Кремена,
Виждамъ ти либе Петкана,
Ходи си както ходѣше,
Пѣе си, както пѣеше
И те въ пѣснитѣ поменва.“